

ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

[16] τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἥξει Λακεδαιμονίους πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα. πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν ὅποτε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῖτον ἅπαντα ὃ τι τις λέγοι ὁμολογήσειν.

[17] ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, εἴτα κελεύει εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὢν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους. μετὰ ταῦτα ἡρέθη πρεσβευτὴς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

[18] Λύσανδρος δὲ τοῖς ἐφόροις ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους κυρίου εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου.

[19] Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτῶμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἦκοιεν εἶπον ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς. ἐπεὶ δ' ἦκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ᾗ ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίους, ἀλλ' ἐξαίρειν.

[20] Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιῶντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι ἂν ἰγῶνται.

16 Καὶ καθὼς ἔτσι εἶχε ἡ κατάσταση, ὁ Θηραμένης εἶπε στὴν ἐκκλησία τοῦ δήμου ὅτι, ἀν θέλουν νὰ τον στείλουν στο Λύσανδρο, θὰ επιστρέψει γνωρίζοντας ἀν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπιμένουν γιὰ τὰ τείχη (τὴν κατεδάφιση τῶν τειχῶν), ἐπειδὴ θέλουν νὰ υποδουλώσουν τὴν πόλιν ἢ ὡς ἐγγύηση. Καὶ ἀφοῦ τον ἔστειλαν, παρέμενε κοντὰ στο Λύσανδρο γιὰ τρεῖς μῆνες καὶ περισσότερο, περιμένοντας πότε οἱ Ἀθηναῖοι ἐπρόκειτο νὰ συμφωνήσουν με ο,τιδήποτε τους ἔλεγε (: πρότεινε) κανεὶς (δηλ. με οποιονδήποτε ὄρο γιὰ τὴν παράδοσή τους) ἐξαιτίας τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως σιταριοῦ (:τροφίμων).

17 Καὶ ὅταν ἐπέστρεψε τὸν τέταρτο μῆνα, ἀνακοίνωσε στὴν ἐκκλησία τοῦ δήμου ὅτι ὁ Λύσανδρος τον κρατοῦσε ὡς τότε κι ἔπειτα τον διέταξε νὰ πάει στὴ Σπάρτη· γιατί δὲν ἦταν ἀρμόδιος, γιὰ αὐτὰ που τον ρωτοῦσε, ἀλλὰ οἱ ἐφοροί. Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ ἐξελέγη πρεσβευτὴς γιὰ τὴ Σπάρτη με ἀπόλυτη ἐξουσία μαζί με ἄλλους ἐννέα.

18 Καὶ ὁ Λύσανδρος ἔστειλε στους ἐφόρους μαζί με ἄλλους Λακεδαιμονίους τὸν Ἀριστοτέλη, που ἦταν Ἀθηναῖος ἐξόριστος, γιὰ νὰ τους ἀνακοινώσει ὅτι ἀπάντησε στὸν Θηραμένη πὼς ἐκεῖνοι εἶναι ἀρμόδιοι γιὰ θέματα εἰρήνης καὶ πολέμου.

19 Ὁ Θηραμένης καὶ οἱ ἄλλοι πρεσβευτές, μόλις ἔφτασαν στὴ Σελλασία, ὅταν ἐρωτήθηκαν με ποιο σκοπὸ εἶχαν φτάσει, εἶπαν ὅτι εἶχαν φτάσει με ἀπόλυτη ἐξουσία γιὰ εἰρήνη. Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ οἱ ἐφοροί διέταζαν νὰ τους καλέσουν (στὴν πόλιν τῆς Σπάρτης). Καὶ ὅταν πῆγαν, συγκάλεσαν συνέλευση, στὴν ὁποία οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ Θηβαῖοι κυρίως, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, ἀντιπρότειναν νὰ μὴ συνθηκολογήσουν με τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ νὰ τους ἀφανίσουν.

20 Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμῶς ἀρνήθηκαν νὰ ἐξανδραποδίσουν πόλιν ἐλληνική, που εἶχε κάνει μεγάλο καλὸ στους μεγίστους κινδύνους που εἶχαν βρεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ σκόπευαν νὰ κάνουν εἰρήνη ὑπὸ τὸν ὄρο, ἀφοῦ κατεδαφίσουν (οἱ Ἀθηναῖοι) τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὰ τείχη τοῦ Πειραιᾶ καὶ παραδώσουν τὰ πλοῖα τους ἐκτός ἀπὸ δώδεκα καὶ ἐπιτρέψουν τὴν ἐπιστροφή τῶν ἐξορίστων, ἔχοντας τοὺς ἰδίους ἐχθροὺς καὶ φίλους, νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς Σπαρτιάτες καὶ στὴ γῆ καὶ στὴ θάλασσα, οπουδήποτε καὶ ἀν ὁδηγοῦνται.

[21] Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπ' ἀνέφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ.

[22] τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην· προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων ὥς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη περιαιρεῖν. ἀντιπόντων δὲ τινῶν αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην.

[23] μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν καὶ τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας.

21 Καὶ ὁ Θηραμένης καὶ οἱ πρεσβευτὲς ποὺ ἦταν μαζί του μετέφεραν αὐτὰ στὴν Ἀθήνα. Καθὼς αὐτοὶ εἰσέρχονταν (στὴν Ἀθήνα), κόσμος πολὺς τοὺς περικύκλωνε, ἐπειδὴ φοβόταν μήπως ἐπέστρεψαν ἀπρακτοὶ γιατί δεν χωροῦσε ἄλλη ἀναβολὴ ἐξαιτίας τοῦ πλῆθους τῶν νεκρῶν ἀπὸ το λιμὸ.

22 Καὶ τὴν επομένη ἀνακοίνωσαν οἱ πρεσβευτὲς με τοὺς ὅρους οἱ Λακεδαιμόνιοι θὰ υπέγραφαν τὴν εἰρήνη. Καὶ ἐξ ὀνόματός τοὺς μιλούσε ὁ Θηραμένης, λέγοντας ὅτι πρέπει νὰ υπακούσουν τοὺς Σπαρτιάτες καὶ νὰ κατεδαφίσουν τὰ τεῖχη. Καὶ ἐπειδὴ μερικοὶ διαφώνησαν, πολὺ περισσότεροὶ ὁμῶς ἐπιδοκίμασαν, αποφασίστηκε νὰ δεχθοῦν τὴν εἰρήνη.

23 Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ κατέπλευσε καὶ ὁ Λύσανδρος στὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ ἐξόριστοι ἐπέστρεψαν καὶ ἄρχισαν νὰ κατεδαφίζουν τὰ τεῖχη με μεγάλη προθυμία ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν αὐλῶν τῶν αὐλητρίδων, πιστεύοντας ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦταν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας γιὰ τὴν Ἑλλάδα.